

عنوان مقاله:

معماری بومی ایران ، طراحی آگاه از انرژی

محل انتشار:

دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا احمدی - عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران سما، آموزشدهنده فنی و حر

بهنام کوهی فایق دهکردی - کارشناس عمران، شرکت ساختمانی تاسیساتی آباددشت شینبار

خلاصه مقاله:

طراحی آگاه از انرژی نوعی از طراحی است که در طول چرخه حیات خویش با سیستم های اکولوژیکی کره زمین هماهنگی دارد، در این نوع طراحی انرژی مصرفی به گونه ای مورد استفاده قرار می گیرد که کمترین تاثیر منفی را روی محیط زیست با کمترین اتلاف منابع داشته باشد. معماری بومی ایران مصداقی روشن از طراحی آگاه از انرژی است. به رغم مطرح شدن مباحث زیست محیطی در دنیای متأخر، عملاً تمامی این اصول توسط پیشینیان ما به کار گرفته شده است. معماران پیشین، در طراحی محیطی ناگزیر از تکیه بر منابع طبیعی و انرژی های پاک بودند که پایان ناپذیرند. از اینرو این معماری در بحرانهای زیست محیطی و انرژی معاصر می تواند الگویی راهگشا باشد. از اینرو پژوهش حاضر ضمن بازخوانی مصادیقی از طراحی آگاه از انرژی در معماری بومی ایران، آنها را به عنوان الگوهایی واجد ارزش در حل بحرانهای زیست محیطی معرفی می کند. آب انبار، یخچال، شوادون، آسباد و عناصری از این قبیل در معماری بومی ایران مصادیقی از معماری مسئول در برابر انرژی هستند. پژوهش با مطالعه کیفی و روش تحقیق توصیفی صورت پذیرفته، ابزار گردآوری داده ها مشاهدات عینی و مطالعه منابع مکتوب، اسناد و مدارک می باشد.

کلمات کلیدی:

طراحی محیط، انرژی ، محیط زیست ، معماری بومی ، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/148111>

